

tægt, og det er bestemt, at Grænsen for denne Svingning er sat saaledes, at det kan sætte Mandens Skatteindtægt op med indtil 100 pCt. og ligeledes nedsætte Mandens Skatteindtægt med indtil 100 pCt. Dog have vi sat den Grænse, at denne Indtægt — Skatteindtægten vel at mærke — ikke kan nedsættes til under 10 Kr., fordi vi gaa ud fra, at alle Folk i Kommunen, som ikke nyde af Kommunen, ogsaa bør svare Skat, selv om det kun er ganske lidt; derved bevare de jo ogsaa deres Valgret til selve Kommunen. Jeg har nu gennemgaaet det væsentligste af vort Forslag til en ny § 2, og jeg har maasse gjort det mere vidtløftigt, end ærede Medlemmer syntes, det var nødvendigt, men det har jeg gjort, fordi jeg gerne vilde, at det skulde staa klart for ærede Medlemmer, hvorledes denne Vedtægtsbestemmelse vil virke. Og jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at naar alle Kommuner faa en saadan Vedtægt, er der paa ingen Maade deri indført Negler, som ville føre bort fra Formue- og Beslighedsbeskatning; tværtimod, det er Vedtægter, som holde stærkt paa den nuværende Formue- og Beslighedsbeskatning. Det er heller ikke Vedtægter, som gaa ud paa at komme ind paa en ren Indtægtsbeskatning, fordi der tillige er lagt særlig Vægt paa Formuen. Det kan nok være, at man fra anden Side kan komme og paastaa, at netop denne Vedtægt er for haard ved selve Formuen, fordi Formuen jo delvis, ja jeg kan sige rent ud, naar den er sat i faste Gjendomme, i Forvejen er beskattet gennem Hartkornet. Dertil vil jeg imidlertid sige, at naar vi gaa med til en fornuftig Formue- og Beslighedsbeskatning i Kommunerne, ville disse ogsaa vide at komme mere og mere bort fra Hartkornsbekskatningen. Den Grænse, som vi have sat i Vedtægterne for Stigning og Synken, nemlig de 100 pCt., som Skatteindtægten kan sættes op og ned, have vi sat saa rundelig, fordi vi netop vilde aabne Sogneraadene Beslighed til inden for de Rammer, som Skattevedtægterne ellers sætte, at indføre en Slags stigende Skatte-skala. Netop inden for disse Grænser kunne Sogneraadene selv danne sig saadan en stigende Skatte-skala, hvorved de kunne ramme de virkelig store Indtægter og virkelig store Formuer i Kommunerne, og saa vidt mig bekendt er det noget, man altid, og navnlig fra Venstres Side, har holdt paa, at naar man virkelig skulde til en rationel Forandring af vor Beskatning, maatte man ogsaa naa frem til at saa Formuen og de store Indtægter beskattede, saaledes at man tog forholdsviis højere Skat af de virkelig store Formuer og Indtægter end af de

smaa. Det er netop det, der er levnet Ud-sigt til ved vort Forslag til en ny § 2. Saa har endvidere vort Forslag til en ny § 2 den Fordel, at den er prøvet og praktiseret ude i Landet. Dens Bestemmelser gælde bl. a. i Ringkøbing Amt, hvor de fleste Kommuner have arbejdet med dem til Tilfredshed, og det er en virkelig Fordel, at saadant noget er prøvet, fremfor Indførelsen af ny Regler, om hvilke man ikke rigtig ved, hvorledes de ville virke.

Endvidere have vi stillet et andet Underændringsforslag, som jeg ikke saa vidtløftigt skal omtale. Det er egentlig 2 Forslag, nemlig Nr. 14 og Nr. 15, og de gaa ud paa at forandre 2 pCt. til 3 pCt. og „Halvdelen“ til „to Tredjedele“. Jeg skal som sagt ikke komme meget vidtløftigt ind derpaa, vi have stillet det, fordi vi tro, at Næringskommunen faar lovlig lidt ved det foreliggende Lovforslag. Det er jo klart, at jo mere Næringskommunen kan faa, des mere Beslighed er der for den til at gaa over til en virkelig Formue- og Beslighedsbeskatning og til virkelig at forlade Hartkornsbekskatningen, idet den saa bedre kan ramme de uden for Kommunen boende Mænd, som have Næringer i Kommunen. Jeg tror, at 3 pCt. er endda saa lavt sat, at der ikke er saa megen Grund til at nære Betænklichkeiten derved; den ærede Ordfører er jo heller ikke ufendt med Tanken, thi saa vidt jeg ved, har han selv i sin Tid foreslaaet det. — Endelig skal jeg omtale Underændringsforslaget under Nr. 20, som gaar ud paa to Ting; for det første foreslaas det, at for Eftertiden, naar vi faa denne Lov, og Næringskommunerne altsaa faa Ret til mindst 2 pCt. — jeg vil nu haabe, det bliver 3 — i Skat af Mænd, som bo uden for Kommunen, men have Næringer i Kommunen, hvor Skatten paa Hartkornet ikke forhøjes, saa at vi endelig engang sætte en Bom for den Forhøjelse af Hartkornsskatterne, som vi hidtil have haft mere og mere. Naar efter Aar. Naar altsaa Kommuneskatterne forhøjes, skal Forhøjelsen gaa over paa Formue og Beslighed. Det er det ene, der foreslaas i det nævnte Underændringsforslag, og det andet er, at for Eftertiden skulle Kommunerne have Ret til at bestemme Forholdet mellem Hartkornsbekskatningen og Beskatningen paa Formue og Beslighed. Det have de hidtil kun kunnet faa bestemt ved Henvendelse til Amtsraadet; nu foreslaas det at lægge det helt i Kommunerens Haand. Det af Regeringen foreslaaede Lovforslag gaar jo ud paa saa vidt at lægge det i Kommunens Haand, som Kommunen skulde have Ret til selv at bestemme det til en vis